

Xavier Albertí reivindica el patrimoni de la revista en català d'abans de la guerra a 'Taxi... al TNC', un espectacle amb la participació de 76 artistes i un taxi elèctric

Plomes al TNC

Jordi Bordes
BARCELONA

Humor psicalíptic a la Sala Gran del TNC: Xavier Albertí arrenca la seva direcció artística del teatre públic de les Glòries amb una *boutade* genial. Ha construït, amb la complicitat de tècnics i artistes que intervindran aquesta temporada al TNC, un espectacle que reivindica el patrimoni de la revista en català, abans de l'arribada de la Guerra Civil espanyola i que, a més, té una finalitat clarament social. *Taxi... al TNC*, del 2 al 6 d'octubre, tindrà la participació de 76 artistes i un taxi elèctric que recollirà la directora de l'orquestra per tancar cada funció.

Albertí va comissariar amb Eduard Molner l'exposició *Paral·lel 1894-1936* i ja va intuir que la revista dels anys vint als quaranta havien de ser un pou d'alt voltatge. En la recerca a l'SGAE de les partitures originals, va engegar un projecte ingent de reescriure bona part de les partitures (amb la implicació d'alumnes de l'Esmuc). Ara, s'ha creat l'Orquestra de les Glòries Catalanes amb alumnes de l'Esmuc. Hi ha un altre equip il·lustre de convidats com ara el duet de circ Animal Religion i els membres "singulars" d'Alquimistes Teatre, en paraules d'Albertí.

Els actors d'Egos Teatre, després de baixar del taxi, divendres al migdia ■ P. FRANCESCH / ACN

Els diners que es recaptin en aquestes sessions seran per al programa Apropa Cultura

L'empresa ha sorprès el mateix Albertí. Els directors, que li insinuaven que amb tres assaigs ja en tindrien prou per presentar el numeret, ja n'han fet 20 i continuen atrapats. Els calendaris s'amunteguen i ha estat necessari habilitar altres espais perquè tothom pogués assajar, ni que fos en llocs inversemblants. Molts dels directors debuten en el món de la revista i, per això, van ideant cada cop reptes més complexos que s'intenten compaginar amb la

resta. Com ja és habitual, tant l'escenografia com el vestuari s'han fet a partir del fons de material del mateix TNC.

TNC per a tots

Tots els diners que es recaptin en aquestes sessions seran per al programa Apropa Cultura, impulsat per L'Auditori però que té la implicació de 30 equipaments de Catalunya. Aquestes sales ofereixen entrades a 3 euros per facilitar l'accés a grups com ara de discapacitats,

víctimes de violència de gènere i malalts mentals. Si es fa la compra per internet, hi ha l'opció de comprar les entrades des de 10 fins a 100 euros. Si es vol comprar per altres preus als proposats, caldrà anar a taquilla i dir que s'hi està disposat a pagar. De fet, el TNC redueix els preus d'un 25% respecte a la temporada passada, i també ofereix la mateixa rebaixa (50%) per als desocupats que per als joves, amb la voluntat de ser un teatre per a tots. ■

Una selecció del repertori

'Al rompeolas'

■ Amb lletra de Juan Misterio, una noia fa creure a la mare que va a missa quan ha quedat amb el seu xicot.

'Viatge deliciós'

■ Viatge de noces, interpretat per Antoni Comas i Claudia Schneider que reciten els noms dels llocs per on passen. Resulta que van en tramvia per Barcelona

'El vestir d'en...'

■ "Les homilies d'Organyà de la revista, amb música de Joan Viladomat, l'autor de *Fumando esper* i de centenars de cançons més.

'La borsa'

■ Tema de la revista *Joy joy*, de l'empresari Manuel Sugranyes, que adverteix que els perdedors sempre són els mateixos

'El cap viu'

■ L'actor Homar manté un diàleg en solitari entre una noia enamorada per una lligacama i un senyor que està disposat a comprar-la-hi.

'Taxi... al TNC'

■ Reversiona el tema *iChófer al Palace!*, la llavor de la revista a Barcelona. Serà l'apoteosi amb tot l'equip d'artistes.

Críticamusical

Jordi Bordes

La memòria es revolta contra l'oblit

Goodbye Barcelona

De Johnson i Lewkowicz
Dijous, 26 de setembre (sense data de sortida), al Teatre del Raval (Barcelona)

Goodbye Barcelona és un espectacle que haurien de veure tots els alumnes dels instituts. De Catalunya i de l'Estat espanyol. Encara més. Se-

ria molt elogiós que a les mateixes aules de secundària es representessin algunes de les escenes del muntatge. Dur-ho a escena és de justícia. Rebel·la com n'és de fàcil caure en aquest oblit irreparable. Només dues rèpliques centren bé el motiu: "Per què vols anar, fill meu a la guerra d'Espanya?", al

principi de tot, i "els nostres néts us ho agrairan", al darrer quadre. La primera, d'una militància de pedra picada. La segona, fins ara, d'una vergonya injustificable perquè no s'ha fet prou per recordar aquelles Brigades Internacionals.

La trama del musical ja indica prou bé algunes de les causes d'aquella derro-

ta, que va ser de la República espanyola davant d'una dictadura. També sap teixir bé, des de l'èpica d'uns personatges generosos, unes relacions que es consoliden durant els anys de combat: d'una banda, uns enamoraments impossibles i, de l'altra, les fidelitats de trinxa. El públic navega d'un

sentiment militant a un altre de més personal. No apareix ni un sol personatge feixista per estalviar-se maniqueïsmes. El que es plasma és la fragilitat dels combatents.

L'equip d'actors s'ha calçat aquelles botes, convingut de plantar cara a l'oblit. Traspassen al públic la intensitat amb què

ho viuen. L'obra, de quasi dues hores sense entreacte, respira bé de ritme, tot i que es podrien tenir més cura en alguns canvis de quadre. Quant a les interpretacions: cantada correctament i amb algunes tremolors, que es curaran amb les següents funcions. Musical necessari d'un teatre de capçalera.